

KRONIKA

ZAKŁAD LITERATURY POLSKIEJ W LATACH AKADEMICKICH 1976/7—1977/8

1

Informację o działalności Zakładu Literatury Polskiej WSP w Krakowie w latach akad. 1976/7—1977/8 należy rozpocząć od przypomnienia żałobnego. W dniu 19 sierpnia 1976 r. zmarł na zawał serca w pełni sił twórczych rektor Uczelni w latach 1956—1971, a od 1971 do końca życia dyrektor Instytutu Filologii Polskiej prof. zw. dr WINCENTY DANEK. Został pochowany w grobowcu rodzinnym w Krzeszowicach. Na cmentarzu, zgodnie z wcześniej wyrażonym życzeniem Zmarłego, nie wygłaszano przemówień żałobnych. W kilku zaledwie zdaniach, aby nie naruszyć ostatniej woli Profesora, pożegnał Go wieloletni kolega i współpracownik, prorektor prof. dr Jan Kulpa.

9 grudnia tr. z okazji nadania jednemu z audytoriów krakowskiej WSP imienia Wincentego Danką nastąpiło odsłonięcie tablicy pamiątkowej, a także wręczenie przez przedstawicieli WSP w Rzeszowie wdowie po Profesorze oraz rektorowi krakowskiej WSP książki pamiątkowej poświęconej pamięci Zmarłego, przygotowanej pod redakcją doc. dr Czesława Kłaka przez pracowników Zakładu Literatury Polskiej rzeszowskiej uczelni. Doc. Kłak w słowie wstępnym przypomniał zasługi naukowe i dydaktyczne Profesora. Bardzo mocno podkreślił Jego związki z rze-

szowskim środowiskiem polonistycznym. Pod naukowym kierownictwem Wincentego Danka czterech pracowników Zakładu przygotowało i obrobiło prace doktorskie.

Po odsłonięciu tablicy, którego dokonali prof. zw. dr Jan Nowakowski i przedstawiciel Komitetu Centralnego PZPR dr Czesław Banach, odbyła się sesja naukowa. W uroczystości żałobnej oraz w sesji poza pracownikami i studentami krakowskiej WSP wzięli także udział przedstawiciele krakowskiego środowiska naukowego oraz wyższych szkół pedagogicznych z całego kraju, a także liczni magistry, doktorzy, docenci, którzy byli wychowankami i uczniami Zmarłego. Podczas obrad poza przemówieniem wstępnym wygłoszonym przez rektora doc. dr hab. Bolesława Faroną referaty przypominające działalność naukową, dydaktyczną, oświatową oraz charakteryzujące niezwykłą osobowość Zmarłego wygłosili prof. zw. Jan Nowakowski, prof. dr hab. Stanisław Burkot, doc. dr Zenon Uryga. Ich wypowiedzi zostały opublikowane na łamach czasopism. W „Pamiętniku Literackim” (1977, z. 2) pisał doc. Faron:

Rektor Danek należał do najbardziej wytrwałych bojowników o określenie roli i miejsca wyższych szkół pedagogicznych w polskim systemie nauczycieli. Bez przesady można powiedzieć, że miał znaczny udział w przeobrażaniu się szkolnictwa nauczycielskiego po wojnie, że obecny rozwój i stabilizacja wyższych szkół pedagogicznych w kraju jest również rezultatem Jego batalii o ten typ szkolnictwa wyższego. Od wielu lat był bowiem Danek rzecznikiem podnoszenia kwalifikacji pedagogów, równego poziomu wiedzy i równego cenzusu nauczycieli szkół podstawowych i średnich, po prostu wyższego wykształcenia dla wszystkich pracowników oświaty [...]. Wiele miejsca w naukowej i pedagogicznej biografii Wincentego Danka zajmowała praca nad rozwojem młodej kadry naukowej, nad rozwojem kadr polonistycznych w ogóle. Nie szczędził czasu i sił na udział w komisjach powoływanych dla przeprowadzenia postępowania w sprawie nadawania tytułów profesorskich, na uczestnictwo w przewodach habilitacyjnych i doktorskich. Aktywność ta w samej tylko macierzystej Radzie Wydziału Humanistycznego krakowskiej WSP wyraziła się m. in. 7-krotnym udziałem w Komisji Wydziałowej przygotowującej postępowanie w sprawie nadania tytułu profesora; 7-krotnym przewodnictwem w komisjach do prowadzenia przewodów habilitacyjnych; 18-krotnym promotorstwem prac doktorskich — nie licząc udziału Profesora jako recenzenta w przewodach doktorskich i habilitacyjnych, również w innych uniwersytetach krajowych.

Profesor Nowakowski w specjalnym zeszycie „Ruchu Literackiego”, poświęconym pamięci Wincentego Danka (1977, z. 1) przypomniał m. in.:

Na tych natomiast łamach należą się Nieżyjącemu przede wszystkim słowa wdzięcznej pamięci dla innej jeszcze działalności redaktorskiej. Dla „Ruchu Literackiego” był on bowiem od pierwszego numeru i pozostał do końca życia swego jedynym redaktorem naczelnym. Nigdy zaś nie był nim tylko z imienia; zawsze w obowiązkach redaktorskich sumienny i dokładny nie żałując ni czasu ni trudu, z energią i uporem zabiegał o sprawy czasopisma i kształtował jego oblicze.

W tym samym zeszycie „Ruchu Literackiego” prof. Burkot (*Wokół Kraszewskiego. Działalność naukowa Wincentego Danka*) doszedł do konkluzji:

Rozważania o powieści historycznej Wincentego Danka, jeśli nawet nie rozwiązały wszystkich jej problemów teoretycznych, to przyczyniły się do znacznego uporządkowania naszej wiedzy w tym zakresie, pozwalając lepiej zrozumieć wiele zjawisk w literaturze XIX wieku, jak i w kulturze współczesnej. Do końca życia był bowiem pilnym i wnikliwym czytelnikiem najnowszych powieści historycznych. Szczególnie wysoko cenił utwory Hanny Malewskiej, Teodora Parnickiego, Tadeusza Łopalewskiego, Mariana Brandysa. Z tej perspektywy, wyznaczonej przez aktualny stan kultury, interesowała go przeszłość.

Na łamach „Polonistyki” (1977, z. 3) zamieścił swoją wypowiedź doc. Uryga, podkreślając przede wszystkim naukowe i dydaktyczne zasługi Profesora.

2

Z dniem 1 października 1976 r. na stanowisko dyrektora Instytutu Filologii Polskiej został powołany założyciel i wieloletni kierownik Katedry Historii Literatury Polskiej, a potem Zakładu Literatury Polskiej prof. zw. dr Jan Nowakowski. W związku z tym zrezygnował on z funkcji kierownika Zakładu Literatury Polskiej, którą objął doc. dr hab. Bolesław Faron.

W roku akad. 1976/7 zostali mianowani starszymi asystentami: mgr Barbara Sikorowska (pełni też obowiązki sekretarza Zakładu), mgr Antoni Aleksandrowicz, mgr Tadeusz Budrewicz, a asystentem mgr Krystyna Klimowska. Po uzyskaniu przez starszego asystenta Marka Białoty stopnia doktora nauk humanistycznych powołano go na stanowisko adiunkta. Z tego samego powodu w roku akad. 1977/8 nominację na adiunkta otrzymała dr Bogumiła Małek. Władze Uczelni zatrudniły w charakterze st. asystenta dr Alicję Baluch, niedawną słuchaczkę Studium Doktoranckiego WSP. W tym samym roku po odbyciu rocznego stażu został zatrudniony jako asystent mgr Kazimierz Gajda. W roku akad. 1977/8 staż odbywali: mgr Bogusław Gryszkiewicz, mgr Marek Buś, mgr Maria Ostasz, mgr Jerzy Waligóra.

W roku akad. 1977/8 Rada Państwa nadała tytuł profesora nadzwyczajnego docentom Zakładu: Stanisławowi Burkotowi i Józefowi Zbigniewowi Białkowi.

W okresie sprawozdawczym 11 osób, których promotorami byli pracownicy Zakładu, uzyskało stopień doktora nauk humanistycznych. W ciągu dwóch lat pracownicy Zakładu doprowadzili do magisterium ponad 400 studentów stacjonarnych i zaocznych.

W kwietniu 1977 r. przed Radą Wydziału Humanistycznego WSP odbyło się kolokwium habilitacyjne doc. dr Jerzego Jarowieckiego. Ponadto habilitowali się doc. dr Lesław Ludorowski, doc. dr Mieczysław Łojek (obaj z WSP w Zielonej Górze), dr Józef Rurawski z Warszawy, a ostatnio dr Józef Nowakowski z WSP rzeszowskiej z zakresu historii literatury polskiej czy też metodyki nauczania literatury i języka polskiego.

W roku akad. 1977/8 doszło do istotnych zmian organizacyjnych w Instytucie Filologii Polskiej. Wyodrębnił się Samodzielny Zakład Bibliotekoznawstwa. Jego p.o. kierownikiem został dr Jan Okoń. Powstał Zakład Teorii Literatury, w skład którego weszli: dr Regina Lubas, dr Alicja Baluch, mgr Antoni Aleksandrowicz, mgr Marek Buś, mgr Bogusław Gryszkiewicz. Opiekę nad nowo założonym Zakładem objął prof. dr Tadeusz Bujnicki, zatrudniony na 1/2 etatu.

3

W omawianym okresie pracownicy naukowcy Zakładu (przeważnie asystenci i adiunkci) prezentowali na posiedzeniach Zakładu wyniki swoich badań i penetracji naukowych. Dominowała na ogół problematyka dwudziestowieczna, dotycząca zwłaszcza literatury Polski Ludowej, chociaż w centrum zainteresowań mgr Ewy Łubieniewskiej znalazła się twórczość Juliusza Słowackiego (*Fantazy*), a mgr Andrzej Gurbiel nadal pozostaje „wierny” Norwidowi. Mgr Tadeusz Budrewicz wydobył z zupełnego zapomnienia Franciszka Marię Eysymonta.

Dużą aktywność wykazują również pracownicy Zakładu Teorii Literatury.

Z inicjatywy doc. Faron odbyła się w dniach 23 i 24 kwietnia 1977 r. w Czarnym Potoku (pod Krynica) wyjazdowa sesja naukowa poświęcona literaturze dwudziestolecia międzywojennego i Polski Ludowej. Podczas obrad, które otworzył doc. dr Bolesław Faron, a w których poza członkami Zakładu Literatury Polskiej uczestniczyli zaproszeni pracownicy z zakładów: Metodyki Nauczania Literatury i Języka Polskiego, Języka Polskiego, Bibliotekoznawstwa, a także przedstawiciele studentów wygłoszono osiem referatów. Prof. dr Józef Zbigniew Białek porównywał prozę Janusza Korczaka z beletrystyką Igora Newerlego. Mgr Janusz Pluta poruszył zagadnienie problematyki wojennej w twórczości Stanisława Rembeka. Mgr Tadeusz Budrewicz zastanawiał się: *Czy epos ludowy?* (Halina Auderska: *Ptasi gościniec, Babie lato*). Mgr Antoni Aleksandrowicz snuł refleksje nad formami konkretyzacji współczesnej prozy eksperymentalnej (Leopold Buczkowski, Leon Gomolicki). O *Czarnym Potoku* Leopolda Buczkowskiego (*Malarskie wpięktówstąpienie Leopolda Buczkowskiego*) mówiła mgr Krystyna Klimowska. Referat *Powieść na zamówienie: „Pożegnania” Stanisława Dygata* wygłosiła dr Bogumiła Ma-

łek. Mgr Maria Ostasz, która na kilka dni przed sesją obroniła pracę magisterską u doc. Farena, odczytała fragment swojej rozprawy o gawędzie podhalańskiej. Wówczas jeszcze magistrant Bogusław Gryszkiewicz podzielił się uwagami o prozie Brunona Schulza (*Motywy psychopatologii w konstrukcji opowiadania Schulzowskiego*).

Nad wygłoszonymi referatami wywiązała się ożywiona dyskusja z udziałem niemal wszystkich uczestników sesji. Za objaw szczególnie pozytywny należy uznać włączenie się do dyskusji także i młodszych pracowników naukowych. W sposób krytyczny ustosunkowywali się oni do propozycji interpretacyjnych zgłaszanych przez referentów. Dyskusja bowiem nie miała charakteru zdawkowego i grzecznościowego. Młodzi dyskutanci niekiedy z nadmierną żarliwością (refleksja ta w mniejszym stopniu dotyczy starszych pracowników Zakładu) domagali się od referentów teoretycznych uściśleń, rzeczowych wyjaśnień i często proponowali odmienne rozwiązania metodologiczne. Sesja w Czarnym Potoku dowiodła z całą dobitnością, że młodzi pracownicy naukowcy wykazują dobrą znajomość najnowszych zagadnień związanych z teorią i metodologią badań literackich. Trzeba również wspomnieć, że młoda kadra naukowa zaczyna z coraz to większym powodzeniem uczestniczyć w dyskusjach naukowych, których, jak dotychczas, głównymi inspiratorami byli profesorowie i docenci Zakładu. Z kronikarskiego obowiązku należy jeszcze odnotować, że uczestnicy sesji po zakończeniu obrad odbyli dzięki inicjatywie doc. Farena interesującą wycieczkę krajoznawczą wzdłuż Popradu, połączoną także ze zwiedzaniem skansenu w Nowym Sączu.

Kierownik Zakładu już podczas obrad w Czarnym Potoku zapowiedział kolejną sesję poświęconą dramатовi i teatrowi. Konferencja ta odbyła się w dniach 21—23 kwietnia 1978 r. w ośrodku wypoczynkowym w Koninkach pod Turbaczem. W obradach wzięli udział niemal wszyscy pracownicy Zakładu Literatury Polskiej, Teorii Literatury oraz zaproszeni goście z zakładów: Bibliotekoznawstwa, Języka Polskiego oraz Metodyki Nauczania Literatury i Języka Polskiego, a także przedstawiciele studentów. Wygłoszono 11 referatów. Prof. Jan Nowakowski (*Wyspiańskiego „teatr ogromny” — ale nie ten*) mówił m. in. o problemach inscenizacji dramatów autora *Wesela*. Nawiązał przy tej okazji do teatralnej inscenizacji *Akropolis* (teatr im. J. Słowackiego w Krakowie) oraz do telewizyjnego spektaklu *Nocy listopadowej* w reżyserii A. Wajdy.

Mgr Andrzej Gurbiel zastanawiał się, w jakim stopniu *Barbara Raddziwiłłówna* Felińskiego odpowiada kryteriom gatunkowym, ustalonym przez klasycystyczne poetyki. Mgr Ewa Łubieniewska odczytała fragment rozprawy doktorskiej: *Hrabia Fantazy, Słowacki i... „spotkania plac — powietrze”*. O wczesnych dramatach Lucjana Rydla, napisanych pod wpływem Maeterlincka, mówił dr Stanisław Mrazek. Mgr Barbara Sikorowska wygłosiła referat: *Poglądy estetyczne Jerzego Żuławskiego*

a jego twórczość dramatyczna. Mgr Jerzy Waligóra uwzględnił w swoim wystąpieniu niektóre aspekty problematyki teatralnej dramatów Przybyszewskiego. Dr Marek Białota podzielił się swoimi uwagami o pierwszych inscenizacjach *Róży* Żeromskiego. Twórczość dramatyczną Amelii Hertzówny przypomniał mgr Kazimierz Gajda. Człowiekiem i historią w utworach dramatycznych Haliny Auderskiej zainteresował się mgr Tadeusz Budrewicz. Dr Edward Chudziński w swojej wypowiedzi poruszył problematykę tzw. „teatru otwartego”.

Dyskusja w Koninkach, w której wzięli udział wszyscy (bez wyjątku) uczestnicy naukowego spotkania (i to wielokrotnie), a także, co należy uznać za objaw szczególnie pozytywny, studentki, miała przebieg jeszcze bardziej dynamiczny aniżeli rok temu w Czarnym Potoku. Dochodziło do ostrych spięć polemicznych. Ujawniły się rozmaite stanowiska metodologiczne i propozycje interpretacyjne. Obrady sesji podsumował prof. Nowakowski. Kierownik Zakładu przyrzekł, że materiały wygłoszone na sesji zostaną opublikowane w *Pracach Historycznoliterackich* Rocznika Naukowo-Dydaktycznego WSP w Krakowie.

I tym razem w zasadzie *utile dulci* stało się zadość. Trzeci dzień pobytu w Koninkach został poświęcony aktywnemu wypoczynkowi. Kilkunastoosobowa grupa odbyła wycieczkę na Turbacz. Pozostali uczestnicy sesji zwiedzili okolicę, związaną, jak wiadomo, z życiem i twórczością Władysława Orkana.

Doc. Faron solennie przyrzekł, że utrwalający się zwyczaj organizowania wyjazdowych sesji naukowych będzie utrzymany i zapowiedział, że w 1979 roku odbędzie się konferencja pracowników czterech polonistycznych zakładów poświęcona problemom stylistyki i stylizacji.

Z całą pewnością obie sesje wyjazdowe, niezależnie od uzyskanych rezultatów naukowych, w dużym stopniu przyczyniły się do intelektualnej, a także i towarzyskiej integracji coraz liczniejszego zespołu pracowników Zakładu Literatury Polskiej, co znalazło swój wyraz także i w sprzyjającej swobodnej dyskusji atmosferze obrad.

Zakład Literatury Polskiej utrzymuje kontakty naukowe z niektórymi zagranicznymi i krajowymi ośrodkami akademickimi.

W październiku 1976 r. w ramach współpracy z Akademią Pedagogiczną w Nikšiču (Jugosławia) prof. dr Slobodan Vujacić wygłosił na zebraniu Instytutu Filologii Polskiej referat o ekspresjonizmie w literaturze Czarnogóry.

W spotkaniu polsko-francuskim poświęconym literaturze dla dzieci i młodzieży, jakie odbyło się w Paryżu w 1977 r., wziął udział prof. Białek. Wygłosił on referat związany z problematyką języka poetyckiego w utworach dla dzieci.

Ponadto powiązani problematyką naukową z Zakładem Literatury Polskiej pracownicy Zakładu Metodyki Nauczania Literatury i Języka

Polskiego utrzymywali kontakty naukowe z Pedagogiczną Fakultą w Nitrze (jest to samodzielny Wydział Pedagogiczny Uniwersytetu w Bratysławie). Doc. Uryga oraz dr Jan Polakowski wygłosili tam referaty dotyczące problemów dydaktycznych komunikacji literackiej, zaś doc. J. Jarowiecki przedstawił wyniki badań nad literaturą lat wojny i okupacji.

W kwietniu 1977 r. podczas ogólnopolskiej sesji naukowej w Łańcucie, poświęconej dramatom Jana Augusta Kisielewskiego na tle dramaturgii młodopolskiej, referat pt. *Recepcja „Róży” Stefana Żeromskiego* wygłosił dr Marek Białota. Dr Stanisław Mrazek w swoim wystąpieniu zajął się dramatami Kazimierza Przerwy-Tetmajera.

W Dekadzie Kultury Kieleckiej wziął udział prof. Burkot (referat o twórczości Józefa Ozgi Michalskiego). Prof. Burkot mówił również o wybranych problemach prozy Jana Wiktora podczas sesji popularnonaukowej zorganizowanej przez Bibliotekę Miejską w Bochni. Referat o nurcie wiejskim w nowszej literaturze polskiej wygłosił dr Edward Chudziński.

Dr Regina Lubas wypowiadała się w Zakładzie Historii Medycyny i Farmacji Akademii Medycznej w Krakowie na temat: *Medycyna w poezji polskiej*.

Pracownicy Zakładu Literatury Polskiej oraz Zakładu Metodyki Nauczania Literatury i Języka Polskiego rozwijali współpracę naukową z Instytutem Filologii Polskiej WSP w Zielonej Górze. Doc. Uryga i dr Polakowski wygłosili tam referaty z zakresu badań nad odbiorem dzieła literackiego w szkole.

Referaty na konferencji naukowo-dydaktycznej dla młodszych pracowników naukowych w Ustce, zorganizowanej w 1977 r. przez WSP w Słupsku, przygotowali mgr Pluta, mgr Budrewicz (*Prace kontrolne z historii literatury na studiach zaocznych*), mgr Zofia Kłak i mgr Andrzej Gurbiel (*Ćwiczenia z historii literatury a lekcja studenta w szkole średniej na materiale poezji*), a także prof. Burkot (*Psychoanaliza w prozie międzywojennej*).

Na ogólnopolskiej sesji, zorganizowanej przez UJ w grudniu 1977 r., poświęconej językowi artystycznemu, mgr Antoni Aleksandrowicz wygłosił referat: *Spójność i symultaneizm prozy współczesnej*. Mgr Tadeusz Budrewicz zajął się stylizacją prozy nurtu wiejskiego.

Na ogólnopolską sesję, jaka odbyła się pod koniec kwietnia 1978 r. w Słupsku, poświęconą problematyce polonistycznych studiów zaocznych główny problemowy referat przygotował doc. Jarowiecki. Doc. Jopek mówił o pracach kontrolnych na studiach zaocznych.

Podczas obrad plenarnych ogólnopolskiej konferencji metodycznej na temat organizacji i metodyki seminariów oraz prac magisterskich na nauczycielskich studiach zaocznych, jaka odbyła się w dniach 26—27 maja 1978 r. w naszej Uczelni, referaty wygłosili doc. Faron (*Problem*

kształcenia i dokształcania nauczycieli w świetle reformy systemu oświaty) oraz doc. Jarowiecki (*Rola i miejsce seminariów oraz prac magisterskich na nauczycielskich studiach dla pracujących*). Prof. Nowakowski na spotkaniu przedstawicieli dyscyplin humanistycznych wygłosił referat wprowadzający: *Metodyka prowadzenia seminariów i prac magisterskich na studiach polonistycznych*.

W okresie sprawozdawczym pracownicy Zakładu współpracowali z Kuratorium Oświaty i Wychowania oraz z IKNiBO w Krakowie (prof. Burkot, doc. Faron, doc. Jarowiecki). Doc. Jarowiecki współpracował również z Zakładem Pedagogiki Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie oraz Instytutem Kształcenia Nauczycieli w Warszawie.

Pracownicy Zakładu przygotowywali odczyty dla nauczycieli (doc. Jarowiecki), a także dla uczniów maturalnych klas szkół średnich i dla szerszej publiczności (dr Mrazek).

Samodzielni pracownicy Zakładu Literatury Polskiej brali aktywny udział w pracach i posiedzeniach Komisji Historycznoliterackiej Oddziału PAN w Krakowie. Do zarządu Komisji należeli: doc. Faron, który po śmierci Wincentego Danki objął funkcję naczelnego redaktora „Ruchu Literackiego”, prof. Białek, doc. Jopek, dr Białota (sekretarz techniczny). Ponadto doc. Jarowiecki przywoździł Podkomisji do Badań nad Literaturą Krajową lat 1939—1945, a prof. Burkot Podkomisji Badania Życia Literackiego Polski Południowej w latach 1919—1939. W okresie sprawozdawczym na posiedzeniach Komisji referaty wygłosili: doc. Jarowiecki (*Konspiracyjne czasopisma społeczno-kulturalne Krakowa w latach 1939—1945, Życie kulturalne w obozach koncentracyjnych — formą ruchu oporu*), prof. Nowakowski (*Wykłady bolońskie Teofila Lenartowicza*).

Funkcję przewodniczącego Rady Naukowo-Społecznej Instytutu Kształcenia Nauczycieli i Badań Oświatowych w Krakowie oraz członka ogólnopolskiej Rady Naukowej IKNiBO w Warszawie pełnił doc. Faron, który przygotował referat na III Konferencję Pedagogów Krajo-
w Socjalistycznych w Warszawie.

4

W roku akad. 1977/8 ożywiła się działalność naukowa studentów filologii polskiej. Zorganizowali oni, przy wydatnej pomocy asystentów i adiunktów Instytutu, dla uczczenia pamięci prof. Danki sesję naukową, poświęconą problemom interpretacji dzieła literackiego. Obrady, które odbywały się w dniach 19 i 20 maja 1978 r., otworzyli rektor doc. Faron oraz dyrektor Instytutu prof. Nowakowski. Podczas sesji studenci II i III roku wygłosili 18 referatów. Wiesław Kielbasa zajął się *Hrabką Palmyrą* C. K. Norwida. Helena Pałka interpretowała *Kolebkę pieśni*

tegoż poety. Małgorzata Liszka podjęła się próby reinterpretacji *Antka* B. Prusa. Anna Chodurska omówiła *Hymn Święty Boże, święty mocny* Kasprowicza. Małgorzata Paluch podjęła problem „balladowości” ballad Leśmiana. Maria Lupa poddała interpretacji wiersz *Wojenne echo* J. Czechowicza. Referat Stanisławy Klakli dotyczył *Bankietu* Gombrowicza. Andrzej Mendocha i Marek Karwala próbowali uchwycić istotę pastiszów Kazimierza Wyki (*Duchy poetów podsluchane*). Pierwszy z nich wygłosił referat *Kochanowski imitowany*, a drugi mówił o Wyce jako imitatorze i krytyku poezji Różewicza. Danuta Pająk wypowiadała się na temat utworu L. Kruczkowskiego pt. *Głos ma oskarżony*. Barbarę Ruszkowską zainteresowała semantyka słowa poetyckiego w *Świadku* Różewicza. Barbara Korta zanalizowała *Drezno* W. Terleckiego (*Rośnie las — czyli rzecz o policjantach historii*). Zofia Baszta zwróciła uwagę na mity i baśnie w *Diabłach* T. Nowaka. Wojciech Ogar interpretował *Wywiad z Ballmayerem* K. Brandysa. Maciej Mączyński wypowiedział się na temat składni w *Manipulacji* I. Iredyńskiego. Edward Karpiński i Kazimierz Kiełb przygotowali referat: *Gramatyka opowiadań „się” i „iście” E. Stachury*. Roman Mazurkiewicz zajął się problemem przestrzeni w prozie B. Schulza. Teresa Blecharz omówiła *Stypę* I. Iredyńskiego.

Nad wygłoszonymi referatami wywiązała się dyskusja, w której udział wzięli studenci i asystenci. Jury, pod przewodnictwem doc. Jarowieckiego, przyznało pięć nagród, które otrzymali: Barbara Korta, Roman Mazurkiewicz, Małgorzata Paluch, Helena Pałka oraz *ex aequo* Andrzej Mendocha i Marek Karwala. Pozostali autorzy otrzymali wyróżnienia książkowe. Jury wysoko oceniło wygłoszone podczas sesji referaty i zwróciło uwagę na ich wyrównany poziom, co też podkreślił w wystąpieniu podsumowującym obrady rektor Faron.

5

Pracownicy Zakładu Literatury Polskiej mimo istniejących trudności wydawniczych opublikowali w okresie sprawozdawczym kilka książek i szereg rozpraw oraz artykułów, recenzji na łamach krakowskich i ogólnopolskich czasopism. Prof. Burkot (wspólnie z prof. Stępnem z UJ) przygotował drugie uzupełnione wydanie książki: *Współczesna literatura polska. Przewodnik i materiały* (Warszawa 1977). Prof. Burkot wydał również *Spotkania z poezją współczesną* (Warszawa 1977). Doc. Jarowiecki opublikował książkę: *Prasa konspiracyjna w latach 1939—1945. Studia i szkice* (Kraków 1977). W ramach serii Prace Komisji Historycznoliterackiej Oddziału PAN w Krakowie ukazała się rozprawa habilitacyjna doc. Faron: *Stefan Kołaczkowski jako krytyk i historyk literatury* (Wrocław 1976). W tej samej serii dr Maria Jędrychowska z Za-

kładu Metodyki ogłosiła swoją rozprawę doktorską, przygotowaną pod kierunkiem prof. Danka: *Wczesna proza Jarosława Iwaszkiewicza*. Doc. Faron opracował dla Biblioteki Narodowej (wstęp, tekst, komentarze) „*Wspólny pokój*” i *inne utwory Zbigniewa Uniłowskiego* (1977). Uprawia on również działalność recenzyjną na łamach „*Nowych Książek*”, a także w telewizji. Omawia przede wszystkim publikacje naukowe z zakresu humanistyki. Ogłosił szereg rozpraw o Stefanie Kołaczkowskim. Napisał obszerny esej o Edwardzie Szymańskim. Podejmuje również problemy związane ze sprawami dydaktycznymi i organizacyjnymi szkoły wyższej. Dr Jan Okoń opracował dla Biblioteki Narodowej Samuela Twardowskiego *Dafnis drzewem bobkowym* (wstęp, tekst, komentarze). Prof. Burkot zajmuje się m. in. nurtem wiejskim w literaturze polskiej. Opublikował z tego zakresu kilka rozpraw. Na łamach „*Miesięcznika Literackiego*” recenzuje książki pisarzy podejmujących tematykę wiejską. Prof. Białek ogłosił w *Polskim Słowniku Biograficznym* zyciorysy Hanny Mortkowicz-Olczakowej, Janiny Mortkowiczowej, Zuzanny Morawskiej, Marii Mączyńskiej, Haliny Mossoczowej, Tomasza Moszyńskiego, Czesławy Niemyskiej-Rączaszkowej. Doc. Jarowiecki w wielu rozprawach pisał o polskiej prasie podziemnej (*W mroku okupacyjnej nocy... Rzecz o ludowej prasie VI Okręgu „Rocha” (krakowskiego) w latach 1939—1945, Krakowska prasa podziemna w okresie okupacji hitlerowskiej, Prasa na ziemiach polskich 1939—1944, Konspiracyjna prasa w Krakowie w latach okupacji hitlerowskiej 1939—1945*). Podejmował również problematykę związaną ze studiami zaocznymi. Doc. Jopek ogłosił szkic o *Szarym wilku* Adama Krechowickiego. Opublikował w *Polskim Słowniku Biograficznym* zyciorysy Adolfa Mostowskiego, Ireny Mrozowickiej, Zofii Mrozowickiej, Jana Muszyńskiego, Zofii Niedźwieckiej. Dr Regina Lubas opracowała (wstęp, tekst, komentarze) *Wiersze i wybraną publicystykę Lecha Piwowara*. Napisała szkic: *Motywy poszukiwania w poezji Jerzego Żuławskiego*, a także rozprawę *Medycyna w poezji* oraz esej *Kultura śląska w prasie krakowskiej lat międzywojennych*. Dr Alicja Baluch opublikowała artykuły: *O poezję współczesną w szkole*, *Każdy ma swój język*, *O obrotach rzeczy do rzeczy*, *Od Chotomskiej do Białoszewskiego*, *Wyobraźni można uczyć dzieci*. Mgr Ewa Łubieniewska ogłosiła kilka artykułów o Słowackim (*Fantazy*).

Opracował: ANTONI JOPEK